

Nieuwsbrief 2017

Het jaar 2017 gaat voor ons de boeken in als "Het jaar van de boom". Normandië heeft verschillende heftige stormen gehad en dat hebben we gemerkt, vaak pas weken later als we weer in Normandië kwamen. Hier in Nederland is er ook eens een boom gesneuveld in onze tuin, maar dat hadden onze burenen direct opgemerkt, een foto gestuurd en de boom in stukken aan de zijkant van het huis gelegd. Met zo'n groot besloten erf in Angiens had niemand in de gaten dat er een berk op het zwembad van burenen was gevallen, die er zelf niet meer woonden. We wilden bij aankomst de berk in stukken zagen, de verzekering wilde echter eerst de 'plaats delict' aanschouwen. Daarna moest bij het gemeentehuis een verklaring gehaald worden, waarbij wordt aangegeven hoeveel beaufort de wind is geweest in Angiens. "Wat een procedure" zou je denken, "je vraagt het de Franse Météo toch, zij kunnen de meest exacte gegevens leveren". Fransen blijven toch een hang houden naar het vertrouwde!! Helaas voor ons, deze windkracht bleek niet onder de polisvoorwaarden te vallen en we moesten de schade aan onze zijde zelf betalen.

Enkele maanden later deed de wind er een schepje bovenop. Ditmaal in Le Bourg Dun. De burgemeester mailde een foto van een reusachtige beuk die precies tussen het huis en de garage gevallen was. Oeff... Toen de eigenaar van het braakliggende terrein waar de beuk stond, geen gehoor gaf, heeft de burgemeester hem gesommeerd de beuk binnen een week van ons terrein te verwijderen. Dat hielp! Het resultaat: een nagenoeg opgeruimd terrein toen wij arriveerden. De grote boosdoener was de ezel van de burens: hij had de bast van de beuk rondom weggevreten, waardoor de voeding die normaal door de bast stroomt, geblokkeerd werd en de wind deed de rest!

Ia.....ia.....

De blijdschap over het opgeruimde terrein was van korte duur, in Angiens bleek een grote den op de garage gevallen te zijn. Wat een ravage.... Dit keer hoefde we niet naar het gemeentehuis omdat in onze streek valwinden volledige bossen hadden platgelegd. Vijftien jaar lang geen schade, nu vielen we in de prijzen.

Dit jaar was ook een jaar van politieke veranderingen. Marie Le Pen en Macron hielden de gemoederen bezig dit jaar. In cafés, bij de kapper, iedereen sprak erover en fel.... De burgemeester van Le Bourg Dun baalde dat er in zijn dorp ook diverse Front National stemmers waren, zette de daad bij het woord en gaf zich op als één van de afgevaardigden voor Normandië voor 'En Marche' van Macron. Op zijn boerderij was het een komen en gaan van pers, comitésleden en partijleden. In de eerste ronde werd hij winnaar.

In de tweede ronde moest hij het helaas afleggen tegen de burgemeester van Dieppe. Toch knap gedaan voor een burgemeester van een plaatsje met 700 inwoners. Maar onze intelligente adhd burgemeester heeft zijn energie alweer in een volgend project gestoken. Bevlogen vertelde hij ons dat hij z'n land zodanig bewerkt, dat het aantal wormen per m2 met 50% wordt verhoogd. In aarde waar de verhouding nitriet en kooldioxide gunstig is, komt er nagenoeg geen Co2 vrij. De rechten hiervan verkoopt hij weer aan de industrie! Een boer die melk, vlees, graan en Co2 rechten verkoopt! Slim, alhoewel..... Zo waren we bij hem op een borrel en serveerde hij een worstsoort die wij niet kenden. Philippe zocht via een vertaler op zijn telefoon het Hollandse woord voor de worstsoort. We keken wel vreemd op toen hij met een Frans accent zei "lul". Toen wij vertelden dat dit woord hetzelfde betekent als het Engelse woord 'cock' kwam er een grijns van oor tot oor.

Een andere leuke verspreking las ik in het gastenboek: een kleuter die zijn moeder vraagt, als ze in Veules les Roses zijn, waarom daar 'vuile rozen' zijn en het heeft over de roddelbaan in Cany Barville. Zelf moest ik hartelijk lachen toen ik mijn emailadres moest doorgeven aan een Franse instantie. Doorgeven van een Nederlands adres is vaak al moeilijk in Frankrijk; het huisnummer zetten ze vaak vóór de postcode en om het daarna te laten veranderen is vaak nóg moeizamer. Toen de juffrouw mijn email MiekeSnelSchoutsen@gmail wilde noteren, zei ze: "Niet te snel schoutsen?" Wie heb ik dat wel eens meer horen zeggen?? Zelf je adres opschrijven is toch een betere optie.

Ook dit jaar hebben we weer heerlijke fietstochten en motortochten gemaakt. Heerlijk om eens dorpen in te duiken in plaats van er langs te rijden. Ook is een motortocht bij zonsondergang langs stranden en graanvelden genieten.

Als we in Angiens zijn, gaan we altijd even langs de overburen en nemen we Hollandse oude kaas mee. Al zijn ze al op leeftijd, één ding vergeet de buurman nooit te vragen; namelijk of de fles calvados al op is. Hij heeft in zijn schuur een paar vaten met veertig jaar oude calvados staan die hij graag wil delen. Prachtig om te zien hoe hij zijn schat bewaakt, de calvados in de fles laat lopen door eerst de calva op te zuigen via een slang

en de fles voorziet van het etiket "Calvados Henri".

Dit jaar hebben we in Le Bourg Dun de schuur vergroot omdat hij door het omvallen van de grote beuk van de burens te 'solo' stond in het veld. Daar het slechts om twee schuttingen en een dak ging, dachten we geen vergunning nodig te hebben en zijn we gewoon begonnen met bouwen. De burgemeester adviseerde toch wel een 'déclaration préalable' in te sturen. Dat betekent in Frankrijk een pakket van 40

bladzijden. Toen we al met de afwerking bezig waren, kregen we een afwijzing van de Architecte des Bâtiments de France. Een goedkeuring is nodig daar we in een beschermd gebied van de rivier Le Dun wonen. Na tussenkomst van 'le maire' kwam de goedkeuring alsnog en hij overhandigde ons het formulier met de woorden "Je lijkt al een echte Fransman, eerst bouwen en daarna formaliseren."

Dan aan het einde van deze Nieuwsbrief een voor velen pijnlijke mededeling: we hebben het plan Angiens te gaan verkopen. Drie huizen onderhouden vraagt veel tijd en Kiek wil graag naast het klussen zijn advieswerk aanhouden. Op dit moment zit de huizenmarkt nog in het slop in Frankrijk, dit in tegenstelling tot Nederland waar de huizen als warme broodjes over de toonbank gaan. Met Macron begint Frankrijk nu een beetje uit de crisis te komen. Voor ons dus geen gunstige tijd om te verkopen, de prijzen zijn 30% hoger geweest. We hebben dan ook geen enkele haast, willen geen bord in de tuin en hebben het voornemen om, als er eind maart nog geen belangstellende is, einde van de zomer 2018 te verkopen.

Wellicht heeft één van de oudgasten interesse in de woning. Het voordeel voor Nederlanders is dat je over een tweede huis in Frankrijk geen vermogensbelasting hoeft te betalen en dat je geen 6% betaald voor de makelaar. Voor de gasten die graag het huis in Angiens willen huren is er misschien een oplossing. We willen het zo regelen dat iedereen gewoon in kan schrijven voor huur in 2018. Voor gasten die de zekerheid willen hebben dat de vakantie door kan gaan, geven wij de mogelijkheid ons huis in Le Bourg Dun te huren, mocht Angiens al verkocht zijn. Eind maart geven we zekerheid of de verhuur zomer 2018 Angiens definitief door kan gaan.

Ook dit jaar hebben weer diverse mensen, die in een moeilijke fase in hun leven zitten, gebruik kunnen maken van de week rust in Angiens. Ken jij mantelzorgers of andere mensen die echt een weekje rust nodig hebben kijk dan naar de speciale Nieuwsbrief op de site www.AccompanyMedia/normandie onder het kopje 'Speciale Nieuwsbrief'. Na de verkoop van Angiens willen we dit project voortzetten in Le Bourg Dun.

De foto's zijn gemaakt door o.a. Yvonne Schoutsen, Peter Koole en Coos van de Hoek.

